

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „DEWAX” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea în parte a actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 aprilie 2015

constată:

La 08 octombrie 2014, SRL „DEWAX” a depus cerere de chemare împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 iulie 2014, ulterior efectuării controlului prin metoda verificării totale la SRL „DEWAX”, IFS pe mun. Chișinău a întocmit actele de control fiscal nr. 5-667457 și nr. 3-512396, prin care au fost constatate abateri în activitatea economică-financiară a societății.

Afirmă că la 28 august 2014, ca rezultat al încălcărilor înregistrate la SRL „DEWAX”, IFS pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 1487/P/2, prin care s-a dispus încasarea în buget a 123 261 lei impozit pe venit din activitatea de întreprinzător diminuat și 229 767 lei cu titlu de taxă pe valoare adăugată diminuată, calcularea în fișa contului curent suma supraplăților nereale de 408,36 lei, cap. 111/20 și 3,60 lei, cap.115/51, încasarea în buget a majorării de întârziere 4623 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit diminuat și 28053 lei pentru neachitarea în termen a TVA diminuată, aplicarea amenzii pentru încălcarea legislației, în mărime de 9082 lei pentru diminuarea venitului impozabil, 36978 lei

pentru diminuarea impozitului pe venit, 68 930 lei pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată, 7000 pentru prezentarea declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit care conțin informații neautentice, 9000 lei pentru neprezentarea facturii fiscale la data apariției obligației fiscale, 3600 lei pentru neprezentarea facturii fiscale la data apariției obligației fiscale și 5945 lei pentru nerepatrierea mijloacelor bănești.

Susține că la 10 septembrie 2014 a contestat decizia dată la IFS pe mun. Chișinău, însă la 18 septembrie 2014, prin decizia nr. 174 contestația a fost respinsă din motivul lipsei temeiului legal de anulare.

Consideră deciziile IFS pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 și nr. 174 din 18 septembrie 2014 ilegale și lipsite de temei juridic.

Explică că IFS pe mun. Chișinău, la emiterea deciziei nr. 1487/p/2 din 28 august 2014, a constatat eronat că au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal prin efectuarea încasărilor bănești în numerar fără utilizarea mașinii de casă și de control la încasarea mijloacelor bănești pentru prestarea serviciilor de închiriere a utilajului agricol, întrucât potrivit Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar și, potrivit anexei nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998, contribuabilii sunt obligați să utilizeze MCC la efectuarea decontărilor bănești în numerar pentru operațiunile economice cu plătitorii, eliberând plătitorilor bonuri de casă emise de acestea. Astfel, încasările bănești efectuate nu cad sub incidența acestor prevederi, neconstituind operațiuni economice în sine.

Subliniază că inspectorii fiscali, în lipsa unor documente confirmative au estimat un venit impozabil care de facto nu a fost obținut de către SRL „DEWAX”.

Menționează că păstrarea cecurilor de către reclamant se explică prin faptul că clienții, din neatenție, nu iau bonurile fiscale, respectiv acestea sunt păstrate, în caz dacă cumpărătorii se întorc după ele.

Mai invocă că facturile de expediție eliberate în adresa II „Parpolov Dumitru” au fost anulate și toate exemplarele se aflau la întreprindere la momentul efectuării controlului de către pârât, din care considerente nu sunt înregistrate în evidența contabilă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 3, 16, 19, 21, 25, 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 11 alin. (1), art. 117 alin. (1), 187 alin. (5), 274 Cod fiscal, prevederile Hotărârii Guvernului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar nr. 474 din 28 aprilie 1998 și art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea parțială a deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „DELWAX” și anume, a pct. 1,3,4,5,6 din partea descriptivă a deciziei și anularea deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 174 din 18 septembrie 2014.

La 27 noiembrie 2014, SRL „DEWAX” a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei IFS pe mun. Chișinău

nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 și anume, a pct. 1, 3, 4 din dispozitivul deciziei menționate.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și a fost anulată decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 20 august 2014 în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei de 123 261 lei ca impozit pe venit, 229 767 lei ca taxă pe valoare adăugată, 4 623 lei ca majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit, 28 053 lei ca majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA diminuată, 9 082 lei ca amendă pentru diminuarea venitului impozabil, 36 978 lei ca amendă pentru diminuarea impozitului pe venit, 68 930 lei ca amendă pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată, 7 000 lei ca amendă pentru prezentarea declarației persoanei juridice care conține informație neautentică, ca ilegală. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, a fost respins apelul declarat de IFS pe mun. Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 iunie 2016, IFS pe mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii, având o poziție unilaterală, nu a examinat și nu a dat apreciere obiectivă probelor din dosar.

Susține că instanțele ierarhic inferioare au ignorat toate argumentele invocate de IFS pe mun. Chișinău, fără a le aprecia la justa lor valoare.

Afirmă că instanța de apel contrar prevederilor art. 373 alin. (1), (2) CPC a judecat apelul în mod superficial, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În context, menționează că decizia IFS mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 se încadrează în limitele legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 06 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 146), iar la 12 aprilie 2016, recurentul a recepționat copia deciziei date (f. d. 155).

Astfel, se constată că, deoarece ultima zi a termenului de declarare a recursului 11 iunie 2016 este o zi de sâmbătă, care este zi de odihnă, prin prisma art. 265 Cod civil, termenul a expirat în următoarea zi lucrătoare, care este 13 iunie 2016, prin urmare, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că la 01 iulie 2014, inspectorii principali ai Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Direcția planificare, control și asistență juridică, au efectuat un control fiscal prin metoda de verificare totală la SRL „DEWAX”, în urma căruia a fost întocmit actul de control nr. 5-667457, continuat pe actul de control nr. 3-512396, prin care s-a constatat: supraplăți nereale la pct. 111/20 „impozitul pe venit la sursa de plată” în sumă de 304,75 lei, la cap. 115/51 „taxa pentru apă” în sumă de 3,60 lei; efectuarea încasărilor bănești în numerar fără utilizarea mașinii de casă și de control; diminuarea venitului impozabil pentru anul 2011 cu 60547 lei; majorarea pierderilor fiscale cu 56902 lei; diminuarea impozitului pe venit cu 123259 lei, inclusiv în anul 2012 cu 9167 lei, în anul 2013 cu 114092 lei; întocmirea neconformă a declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2011 și prezentarea declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru anii 2012-2013, care conțin date neautentice; diminuarea sumei TVA aferentă bugetului cu 229767 lei, inclusiv: pentru luna iulie 2011 cu 4187 lei, septembrie 2011 cu 986 lei, octombrie 2011 cu 1572 lei, mai 2012 cu 976 lei, noiembrie 2012 cu 13891 lei, decembrie 2012 cu 11796 lei, ianuarie 2013 cu 4120 lei, februarie 2013 cu 13963 lei, aprilie 2013 cu 57586 lei, mai 2013 cu 15011 lei, iunie 2013 cu 18378 lei, iulie 2013 cu 10083 lei, august 2013 cu 11404 lei, septembrie 2013 cu 6994 lei, octombrie 2013 cu 11539 lei, noiembrie 2013 cu 10455 lei, decembrie 2013 cu 6826 lei, ianuarie 2014 cu 8814 lei, februarie 2014 cu 1186 lei; întocmirea neconformă a declarației privind TVA pentru lunile: iulie, septembrie, octombrie 2011, mai 2012 și prezentarea declarației privind TVA pentru lunile: noiembrie, decembrie 2012, ianuarie, februarie, aprilie-decembrie 2013, ianuarie 2014, februarie 2014, care conțin informații neautentice; nerespectarea termenilor de repatriere a mijloacelor bănești provenite din tranzacțiile economice externe în sumă de 1151,52 dolari SUA, echivalentul a 14861,48 lei, transferate în avans și neeliberarea facturilor fiscale la livrarea de mărfuri – 6 cazuri.

Ca urmare, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a emis decizia nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „DEWAX”, prin care a fost dispusă încasarea la buget a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător diminuat în sumă de 123261 lei și taxa pe valoare adăugată diminuată în sumă de 229767 lei; calcularea în fișa contului

curent a sumei supraplăților nereale și, anume, a sumei de 408,36 lei la cap. 111/20 și a sumei de 3,60 lei la cap. 115/51; încasarea la buget a majorărilor de întârziere în sumă de 4623 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit diminuat și în sumă de 28053 lei, pentru neachitarea în termen a TVA diminuată; aplicarea amenzilor pentru încălcarea legislației și, anume, 9082 lei - pentru diminuarea venitului impozabil, 36978 lei – pentru diminuarea impozitului pe venit, 68930 lei - pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată, 7000 lei - pentru prezentarea declarației persoanei juridice cu privire la impozitului pe venit pentru anii 2012-2013 și a declarației privind TVA pentru lunile: noiembrie, decembrie 2012, ianuarie, februarie, aprilie-decembrie 2013, ianuarie-februarie 2014, care conțin informații neautentice; 9000 lei - pentru neprezentarea facturii fiscale la data apariției obligației fiscale conform prevederilor art. 108 din Codul fiscal, 3600 lei - pentru neprezentarea facturii fiscale la data apariției obligației fiscale conform prevederilor art. 108 din Codul fiscal și 5945 lei - pentru nerepatrierea mijloacelor bănești în sumă de 14861,48 lei.

Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 187/p/2 din 28 august 2014, SRL „DEWAX” a depus la 10 septembrie 2014 o contestație împotriva acesteia, solicitând anularea pct. 1, 3, 4, 5 și 6 din decizia dată.

La 18 septembrie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a adoptat decizia nr. 174, prin care contestația depusă de SRL „DEWAX” a fost respinsă și a fost menținută decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 28 august 2014.

În același timp, prin decizia din 18 septembrie 2014, a fost modificată și completată decizia nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 și, anume, capitolul IV din partea decisivă a fost complet cu liniuța a 8-a, prin care s-a dispus încasarea amenzii pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar, fără utilizarea mașinii de casă și control în sumă de 5000 lei.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „DEWAX” a solicitat anularea parțială a deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 28 august 2014 și anume, a pct. 1, 3, 4 din dispozitivul deciziei menționate.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei pricini, a ajuns la concluzia temeinicie parțiale a acțiunii, anulând decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 1487/p/2 din 20 august 2014 în partea ce ține de calcularea și încasarea la buget a sumei de 123 261 lei ca impozit pe venit, 229 767 lei ca taxă pe valoare adăugată, 4 623 lei ca majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit, 28 053 lei ca majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA diminuată, 9 082 lei ca amendă pentru diminuarea venitului impozabil, 36 978 lei ca amendă pentru diminuarea impozitului pe venit, 68 930 lei ca amendă pentru diminuarea taxei pe valoare adăugată, 7 000 lei ca amendă pentru prezentarea declarației persoanei juridice care conține informație neautentică, ca ilegală, în rest respingând acțiunea ca neîntemeiată.

Soluția primei instanțe a fost menținută de instanța de apel, care judecând apelului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia.

Instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel conține o motivare arbitrară, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul apărut.

În acest sens se va reține dispozițiile art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanță judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ca urmare, instanța de recurs va remarca că instanța de apel, constatând temeinicia hotărârii primei instanțe, prin care a fost admisă acțiunea depusă de SRL „DEWAX”, a constat că Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 187/p/2 din 28 august 2014 nu a indicat în decizia contestată, care anume prevederi ale normei legale au fost încălcate de către contribuabil, lipsa de evidență contabilă, ținerea neconformă a evidenței contabile sau neprezentarea documentelor de evidență contabilă, or din cauze neținerii ei neconformă, fapt ce indică că inspectorii fiscali nu au justificat necesitatea aplicării metodei indirecte de calculare a impozitelor și taxelor.

Instanța de recurs constată însă că ajungând la o astfel de concluzie instanța de apel a lăsat fără apreciere și verificare invocarea Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, precum că SRL „DEWAX” a efectuat încasări bănești în numerar fără utilizarea mașinii de casă și de control, la prestarea serviciilor de închiriere a utilajului agricol în baza contractelor fără număr din 15 ianuarie 2014, 20 ianuarie 2014 și 28 ianuarie 2014, încheiate cu persoanele fizice Alexei Chirilenco, Igor Ciubotaru și Andrei Crăciun, astfel, fiind încălcate prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și ale pct. 4, cap. II din Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28 aprilie 1998 cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar.

Or, IFS pe mun. Chișinău cu referire prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și pct. 4 din Regulamentul cu privire la aplicarea MCC cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 474 din 28 aprilie 1998. A menționat că această obligativitate se extinde asupra

tuturor unităților structurale (oficiu, magazin, secție, depozit, unitate comercială, automat pentru vânzări (denumit conform uzanțelor internaționale vending machine), unitate de prestări servicii, inclusiv unitate de transport-taxi etc.) în care se efectuează sau care efectuează operațiuni economice cu încasări în numerar.

De asemenea, instanța de apel a lăsat fără examinare și nu a elucidat argumentul invocat în cererea de apel precum că SRL „DEWAX” a încălcat prevederile art. 32 alin. (1) din Codul fiscal, prin reflectarea în Declarația cu privire la impozitul pe venit (VEN 12) pentru perioada fiscală A/2013 a pierderilor fiscale permise spre reportare din perioada fiscală precedentă a A/2012 în sumă de 18967 lei, în acest sens invocând că conform datelor controlului pentru anul 2012, contribuabilul a obținut venit impozabil în sumă de 76411 lei.

Or, IFS pe mun. Chișinău, aducând în susținere prevederile art. 32 alin. (1) Cod fiscal, a menționat că pe parcursul anului fiscal, cheltuielile aferente activității de întreprinzător depășesc venitul brut al contribuabilului în anul curent, suma pierderilor rezultate din această activitate va fi reportată eșalonat, în părți egale, pe următorii trei ani, (începând cu perioadele fiscale A/2012).

SRL „DEWAX”, deși pe parcursul perioadei fiscale A/2013, a reflectat în Declarația cu privire la impozitul pe venit (VEN 12) pierderile fiscale rezultate din activitatea de întreprinzător pentru perioada precedentă A/2012, conform datelor controlului, pentru anul 2012 contribuabilul a obținut venit impozabil, prin urmare acesta nu avea dreptul la reportarea pierderile fiscale ale anului 2012.

Se mai constată că instanța de apel a trecut cu vederea și nu a supus verificării nici argumentul precum că SRL „DEWAX” a încălcat prevederile art. 18 lit. a) din Codul fiscal, prin nereflectarea la venituri a livrărilor de mărfuri efectuate către ÎI „Tarpolov Dumitru” în mărime de 38603 lei, inclusiv: în anul 2011 în mărime de 33723 lei și în anul 2012 în mărime de 4880 lei, precum și a sumele reflectate în bonurile de consum și bonurile de casă, emise de mașina de casă și control în mărime de 1110228 lei, inclusiv: în anul 2012 în mărime de 128433 lei, în anul 2013 în mărime de 931795 lei, în lunile ianuarie-februarie 2014 în mărime de 50000 lei.

Astfel, reieșind din specificul acțiunii deduse judecării, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil, de a verifica cerințele formulate și prin prisma particularităților instituite la art. 18 lit. a), 189 alin. (2), art. 225 alin. (1) Cod Fiscal.

Or, în cadrul controlului efectuat la SRL „DEWAX”, s-a stabilit cu certitudine că de către Procuratura Centru mun. Chișinău, în cadrul percheziției din 19 februarie 2014, de la SRL „DEWAX” au fost ridicate și ulterior remise în adresa IFPS prin scrisoarea nr. 28 din 11 aprilie 2014 bonuri de consum în număr de 1562, în care sunt indicate denumirea și costul mărfurilor livrate, din care la 981 sunt anexate bonurile de casă emise de MCC, care urmau a fi înmânate cumpărătorului la momentul încasărilor bănești în numerar.

Instanța de apel, însă, într-un mod neînțeles a indicat în decizia recurată că documentele ridicate de la SRL „DEWAX” de către Procuratura Centru mun. Chișinău sunt documente de ordin intern, întocmite inițial, până la momentul livrării de facto a mărfii, pentru a ușura evidența modelelor de mărfuri vândute, în

situația în care, în decizia IFS pe mun. Chișinău este indicat că, comparând valoarea livrărilor reflectate în bonurile de consum cu valoarea livrărilor reflectate în bonurile de casă, s-a stabilit că valoarea mărfurilor livrate indicată în bonul de consum nu coincide cu sumele din bonul de casă emis de MCC, bonul de casă fiind emis în sumă mai mică.

Iar faptul că sumele reflectate în documentele ridicate n-au fost integral reflectate în evidența contabilă, a și servit drept temei pentru estimarea obligației fiscale prin metode și surse indirecte, în baza art. 189 alin. (2) din Codul fiscal.

Mai mult că IFS pe mun. Chișinău a indicat că divergența între suma reflectată în bonurile de consum și bonurile de casă emise de mașina de casă și control a constituit 1110228 lei, inclusiv: în anul 2012 în sumă de 128433 lei, în anul 2013 în sumă de 931795 lei, în lunile ianuarie-februarie 2014 în sumă de 50000 lei.

Nu mai puțin important în speță, este de menționat și faptul că instanța de apel nu a verificat și ni a dat apreciere nici argumentelor aduse în cererea de apel precum că, SRL „DEWAX” a prezentat Declarația persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit (VEN 08) pentru perioada fiscală A/2011 (total: 1 caz) și întocmirea Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2012 și A/2013, care conțin informație neautentică (total: 2 cazuri), cu încălcarea prevederilor art. 83 alin. (4) și ale art. 187 alin. (5) din Codul fiscal, precum și prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 1498 din 29 decembrie 2008 privind completarea Declarației persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit” și ale Hotărârii Guvernului RM nr. 596 din 13 august 2012 privind Declarația cu privire la impozitul pe venit.

De altfel, și alte argumente invocate în cererea de apel nu au fost apreciate la justa lor valoare, fără a intra în esența acestora și supune verificării în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu.

Distinct de cele menționate mai sus, este evident că instanța de apel a omis de a supune controlului legalitatea hotărârii primei instanțe sub aspectul celor menționate, care însă au importanță pentru soluționarea corectă a pretenției deduse judecării.

Ca consecință, soluția instanței de apel este lipsită de putere de convingere, având un caracter unilateral, concluziile instanței de apel nefiind altceva decât reflectarea selectivă a celor reținute de prima instanță, fără a fi dată o apreciere cuvenită argumentelor invocate în cererea de apel.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Ca consecință, recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Se impune ca, la rejudecare, instanța de apel să facă o corectă reapreciere a aspectelor menționate și materialului probator și să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „DEWAX” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu